

И Н Ф О Р М А Ц И Я
от РРС, предоставена по реда на ЗДОИ

Във връзка с проведен на 19.11.2012 г. протест на представители на граждански сдружения пред сградата на РРС и заявен журналистически интерес по повод конкретни обстоятелства, предоставяме следната информация и излагаме следното:

Съгласно разпоредбата на чл. 9 ал.1 от ЗСВ, разпределението на делата и преписките в органите на съдебната власт се извършва на принципа на случайния подбор, чрез електронно разпределение, съобразно поредността на постъпването им.

В Разградският районен съд, стриктно се спазва изискването на посочената разпоредба, като разпределението се извършва с внедрената и функционираща система за електронно разпределение на делата Law Choice.

Обстоятелството, че едни и същи съдии разглеждат граждански дела, по които страни са едни и същи физически, или юридически дела, респективно административно наказателни или наказателни дела, по които едни и същи лица са жалбоподатели и подсъдими, се дължи на факта, че нито една система за случаен подбор, не съдържа като критерии за разпределение идентичността на страните по делата.

Ето защо, нередко едни и същи съдии разглеждат дела, по които страните са изцяло или отчасти идентични със страните, по предходни дела, които същите съдии, вече са разгледали. Това обстоятелство не е основание за отвод на съдията, предпоставките за който са посочени в закона / в случая чл. 29 от НПК/. Самоотвеждането на съдиите на основания различни от тези предвидени в процесуалния закон, би представлявало пряко нарушение на служебните им задължения и конкретна проява на отказ от правосъдие.

В случая и двете сочени от протестиращите дела, са образувани в РРС, като АНД № 563/2011 г. и НОХД № 356/2012 г. по внесени актове от РП Попово срещу едно и също лице. Същите са били изпратени от ВКС за разглеждане от Районен съд Разград, по правилата на чл. 43 т.3 от НПК - поради невъзможност местно компетентния съд /Районен съд Попово/, да образува съдебен състав.

Първото от посочените дела, с докладчик съдия Н.Борисов, е приключило с решение от 05.07.2011 г., с което обвиняемият е признат за невиновен и оправдан по повдигнатото му обвинение по чл. 296 ал.1 вр. с чл. 26 от НК. Решението е протестирано, но не от представител на РП Разград, а от прокурор от РП Попово, поради което, като недопустим, протестът е бил върнат. Разпореждането за връщане, е потвърдено с протоколно определение на РОС в съдебно заседание, в което зам. Окръжният прокурор на ОП Разград, е поддържал становище за липса на компетентност на прокурора, който е протестирал съдебния акт. Оправдателното решение е влязло в сила на 23.11.2011 г.

По второто от двете дела е повдигнато обвинение срещу същия подсъдим, отново от РП Попово, за престъпление по чл. 220 ал.2 вр. с ал.1 от НК. С присъда от 08.11.2012 г. в открито съдебно заседание по делото, в състав: председател Н. Борисов и съдебни заседатели Н. Колева и Р. Неделчева, Разградският районен съд е признал подсъдимия за невиновен и го е оправдал изцяло по повдигнатото му обвинение. Присъдата към настоящия момент не е влязла в сила, като е протестирана от прокурор от РП Разград.

Нито една от страните по двете дела, в хода на съдебното производство, не е изказвала наличие на основания за съмнение, за предубеденост или небезпристрастност на определения чрез случайната система за подбор съдия – докладчик, и не му е искала отвод.

При невлязъл в сила съдебен акт, подлежащ на инстанционен контрол, какъвто е присъдата по НОХД № 356/2012 г. по описа на РРС, считаме, че е недопустимо да се правят, каквито и да било коментари и опити за внушение за причините довели до постановяването му.

Съдът постановява своите актове, единствено въз основа на доказателствата по делото и Закона, и съобразно вътрешното си убеждение.

В посочения по – горе контекст, и с ясното съзнание, че упражняването на конституционното право на свободно изразяване на мнението, гарантирано с разпоредбата на чл. 39 от Конституцията на РБългария, е неотменно и ненакърнимо, считаме, че каквито и да било изявления по невлезли в сила актове по конкретни съдебни дела не включва правото на оценка, или критика към съдията който ги е постановил. Това право, съгласно ал. 2 на

посочения текст, не може да се използва за накърняване на правата и доброто име на друго – било то личност, или институция, или власт.

В тази връзка, считаме за особено важно, да припомним на всички граждани на РБългария, част от съдържанието на приетото на заседание на 08.11.2012 г. становище на Висшия Съдебен Съвет на РБългария:

Според чл. 117, ал.2 от Конституцията на Република България съдебната власт е независима.

Във всяка демократична държава мисията на съдебната система е да гарантира съществуването и прилагането на принципа за върховенството на закона.

Според Висшия съдебен съвет, коментари във връзка с постановени невлезли в сила съдебни актове отричат правомощието на съда да решава възложените му дела по вътрешно убеждение, основано на доказателствата по делото и закона. Такава форма на публично говорене е изява на натиск върху следващите съдебни инстанции и посегателство върху независимостта на институцията. Всички опити да се засяга авторитета на правосъдието и да се ограничава независимостта на съда поставят под съмнение основни демократични принципи, които са фундамент на правовата държава.

Разград
19.11.2012 г.

Съдия за контакти по ЗДОИ /за наказателни дела/
Павлета Добрева